

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/401/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111223469
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111223469.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou C. K., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v A., U. X proti odporcovi: V. V., bytom V. F. nad M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D. N.P. S., W., M. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. J. M., advokátom so sídlom vo B., o zaplatenie 1.255,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júna 2012, č.k. 12C/45/2012-55, takt

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. J. M., advokáta, č.ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. J. M., advokáta, č.ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 68,37 eur cestou Daňového úradu v Bratislave navrhovateľovi. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenie istiny 1.255,56 Eur s príslušenstvom z titulu nedoplatku na kontokorentnom úvere. Pred prvým pojednávaním po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, obsahujúceho námietku premlčania, navrhovateľ zobral návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Na základe tohto súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. Podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestu v znení neskorších predpisov rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu vo výške 68,37 eur navrhovateľovi. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal odporkyni náhradu trov konania, pretože jej žiadna nevznikla. Podľa tohto ustanovenia súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania právneho zastúpenia z dôvodu neúčelnosti ich vynaloženia. Súd videl neúčelnosť v tom, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa má podpredsedu s právnickým vzdelaním (JUDr. J. M.) a vo svojom vyjadrení k prejednávanej veci namietlo len premlčanie. Iné trovy konania ako súdne poplatky alebo cestovné vedľajšiemu účastníkovi nevznikli. Okrem uvedeného nejde o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporkyne, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovania v spotrebiteľských veciach.

Proti tomuto uzneseniu, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Namietal, že navrhovateľ zavinil

zastavenie konania a nemali by byť pochybnosti o tom, že súd mu mal priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Aktivitu Združenia považoval na 100%-ne účelnú. Uviedol, že samotná skutočnosť, že navrhovateľ cieľavedome masovo uplatňuje premlčané pohľadávky bráni aplikácii § 150 O.s.p. v jeho prospech. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc pritom vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a Európsky súd pre ľudské práva toto právo opakovane zaraďuje medzi základné práva. Poukázal na to, že vstupom vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konania, sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebitelia sa nedokážu náležite brániť. V súvislosti s právom združenia na advokáta a na náhradu trov konania poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 a do pozornosti dal i novelizované znenie § 137 O.s.p.. Zdôraznil, že navrhovateľ neuplatňuje premlčané nároky náhodne, ale masovo, hromadne a účelovo. V súvislosti s náhradou trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na početné rozhodnutia slovenských odvolacích súdov. V prípade pochybností súdu pri výklade újijných noriem v otázke práva vedľajšieho účastníka, navrhol, aby súd konanie prerušil a obrátil sa na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnymi otázkami o výklade článkov Zmluvy o fungovaní EÚ týkajúcich sa tejto problematiky. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov celého konania, prvostupňového a aj odvolacieho, spolu vo výške 211,69 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 46 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému

došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplataenia 1.255,56 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelne uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 165,70 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplataenia 1.255,56 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 61,41 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a odpor proti platobnému rozkazu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 122,82 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 138,08 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 27,62 eur. Tropy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 165,70 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 165,70 Eur, predstavujúca z náhrady trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania dňa 02.08.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.